

Verhalen uit het

Midden-Oosten

naverteld door Sandra van der Stege

Moeilijke woorden staan
schuin. Ze worden uitgelegd in
de woordenlijst op pagina 63.

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Inhoud

Voorwoord | 7

Sinbad de zeeman | 11

Hassan de wever | 23

Faris en Achmed | 33

De ezel, de os en de koopman | 39

De wens | 45

Wie is slimmer? | 51

Woordenlijst | 63

Voorwoord

Heb jij wel eens gehoord van Duizend-en-een-nacht? Dat zijn oude verhalen uit het Midden-Oosten.

Er wordt gezegd dat Scheherazade, een jonge vrouw, de verhalen vertelde aan een koning. Deze koning was bedrogen door zijn vrouw, en gek geworden van verdriet.

Hij laat zijn vrouw doden. Vanaf dan wil hij elke nacht een nieuwe bruid. En elke ochtend laat hij haar doden. Zodat zij hem niet kan bedriegen.

Scheherazade kan het vermoorden van al die onschuldige vrouwen niet aanzien. Daarom bedenkt ze een plan.

Ze zorgt ervoor dat ze de nacht met de koning doorbrengt. Ze begint een verhaal te vertellen, maar maakt het niet af.

De koning wil graag weten hoe het verhaal verdergaat. Daarom laat hij Scheherazade nog een dag leven.

De volgende nacht maakt zij het verhaal af.

Maar ze begint meteen met een nieuw verhaal. En weer wil de koning weten hoe het verhaal afloopt.

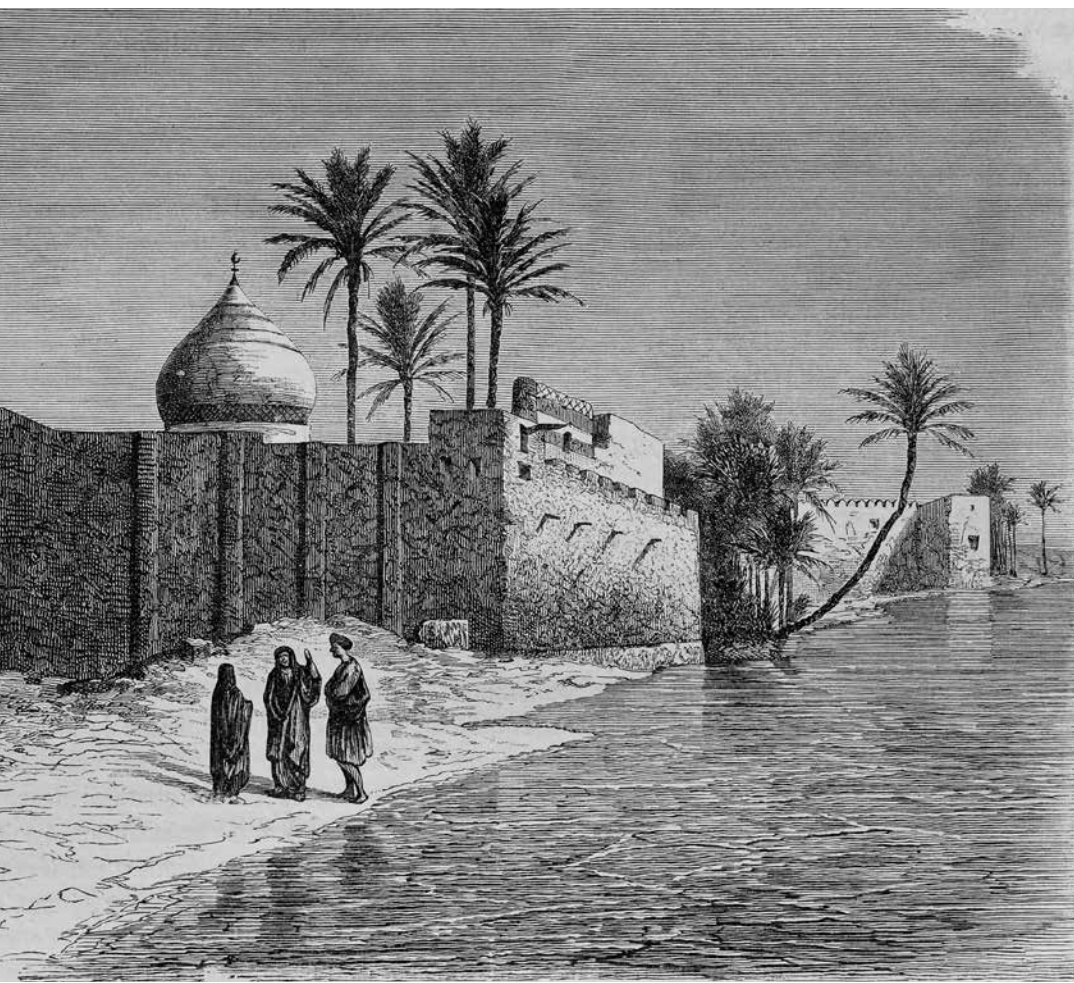
Dit gaat zo duizend en een nachten lang door. Dan is de koning eindelijk van zijn gekte genezen. En Scheherazade en de koning leven natuurlijk nog lang en gelukkig.

Alle verhalen van Scheherazade zijn opgeschreven in *De verhalen van duizend-en-een-nacht*. In dit boek lees je drie verhalen uit Duizend-en-een-nacht: *Sinbad de zeeman*, *Hassan de wever* en *De ezel, de os en de koopman*. De verhalen gaan over doorzetten en slim zijn.

In dit boek staan ook drie andere verhalen uit het Midden-Oosten. Verhalen die al heel lang worden verteld in Syrië, Afghanistan en Iran. Veel mensen die daar vandaan komen, zullen de verhalen herkennen. Deze verhalen gaan ook over slim zijn, net als de verhalen uit Duizend-en-een-nacht. Maar ook over vriendschap.

Om de verhalen makkelijker te maken zijn sommige namen of woorden veranderd. Moeilijke woorden staan *schuin*. Ze worden uitgelegd in de woordenlijst op pagina 63.

Sinbad de zeeman

Een verhaal uit Duizend-en-een-nacht

Dit verhaal is al erg oud. Wel meer dan duizend jaar. Het gaat over Sinbad. Sinbad de zeeman. Maar het verhaal begint met een andere Sinbad. Sinbad de *kruier*.

Sinbad de kruier is dertig jaar. Hij woont in Bagdad. Bagdad is een mooie stad. Midden in de stad staat een paleis. Het paleis van de *kalief*.

In Bagdad zijn veel smalle straatjes. Het is er warm en stoffig. Sinbad is druk aan het werk. Hij brengt pakjes door de hele stad. Hij draagt de pakjes op zijn hoofd. Zo is hij het snelst. Sinbad verdient niet veel. Eigenlijk veel te weinig. Hij werkt heel hard. Maar hij heeft nooit genoeg geld.

Sinbad loopt door een straat met grote huizen. Elk huis heeft een mooie tuin. Het ruikt er naar bloemen. Sinbad gaat even zitten in de schaduw van een boom.

De hele dag is hij al bezig. Hij heeft dorst. Hardop vraagt hij zich af: 'Waarom is het leven niet eerlijk? Waarom zijn de mensen die hier wonen rijk? En waarom ben ik arm? Ja, God bepaalt dat. Hij weet wat goed is. Maar waarom moet ik zo hard werken?'

Opeens voelt Sinbad een hand op zijn arm. Hij schrikt. Er staat een man naast hem. Je kunt aan hem zien dat hij rijk is. 'Schrik niet,' zegt de man. 'Ik liep in mijn tuin. Ik hoorde wat je net zei. Ik wil je graag wat te eten geven. Kom mee! Zet je pakjes hier maar neer.' Sinbad wordt verlegen. Hij wil liever verdergaan met zijn werk. Maar de man doet het hek al open. Stil loopt Sinbad achter hem aan. Door de tuin lopen ze naar het huis.

Binnen is het heerlijk koel. Op de grond liggen mooie tapijten. Sinbad en de man gaan in een grote kamer zitten. Er wordt eten gebracht. Een schaal vol met noten en fruit. Deze man is erg rijk, denkt Sinbad.

'Neem zoveel je wilt,' zegt de man. Sinbad begint te eten. Hij merkt nu pas hoe veel honger hij heeft.

Na het eten wil hij afscheid nemen. Maar de man zegt: ‘Vertel me eerst wie je bent.’ Sinbad stelt zich voor. De man zegt: ‘Dat is toevallig. Ik heet ook Sinbad! Ik ben Sinbad de zeeman. Ik hoorde wat je buiten zei. Over rijke en arme mensen. Ik wil je graag vertellen hoe ik rijk ben geworden. Ik heb ook hard moeten werken. Net als jij nu doet. En ik heb veel ongeluk gehad.’ En de rijke man vertelt zijn verhaal:

‘Mijn verhaal begint vijftig jaar geleden. Ik ben dan nog een kleine jongen. Mijn vader is *koopman*. Hij heeft veel geld. En een aantal huizen. We hebben het goed. Maar dan wordt mijn vader ziek. Vlak daarna gaat hij dood. Ik erf alles, ook al ben ik nog maar een kind. Ik ben rijk. Maar het gaat niet goed. Als ik wat ouder ben, maak ik bijna al het geld op. Ik trakteer mijn vrienden. Ik verkoop de huizen die mijn vader had. Ik koop mooie kleren. Ik koop alles wat ik wil. Maar ik ben niet gelukkig.

Ik wil wat anders met mijn leven doen.

Ik wil reizen. Ik heb nog maar 3000 *dirham* over. Daar koop ik spullen van om tijdens mijn reis te verkopen.

Met de spullen ga ik naar de haven van Bagdad. Daar liggen veel schepen. Ik kies een groot zeilschip uit. En vraag de kapitein of ik mee kan varen. Dat is geen probleem. Mijn spullen gaan aan boord.

Er zijn nog meer koopmannen. Nog diezelfde avond varen we uit. Eerst gaan we naar Basra. En daarna de zee op. We zeilen naar allemaal eilanden. Bij elk eiland gaan we aan land. We verkopen er onze spullen. We komen op de mooiste eilanden. En de mensen zijn blij wanneer we komen. Ik verdien goed.

Maar dan gaat het mis. Op een dag komen we bij een onbewoond eiland. Het heeft geen haven. Toch willen we het eiland bekijken. De kapitein gooit het anker uit. En met een klein bootje roeien we naar het strand. We hebben eten meegenomen. Op het strand maken we een vuur. Maar dan gebeurt er iets vreemds. Het eiland beweegt! We schrikken allemaal.

Een aantal mannen rent terug naar de boot. Ik hoor de kapitein zeggen: 'Dat is geen eiland! Dit is de rug van een grote vis!'

Ik begin ook te rennen. Maar ik kom te laat bij de boot. Hij vaart al weg. De kapitein heeft gelijk. Het is geen eiland. Het is de rug van een vis. Deze vis ligt al lang te slapen. Half boven water. Er zijn bomen en planten op zijn rug gegroeid. Maar nu wordt de vis wakker. Door de warmte van het vuur. Eerst beweegt hij wat heen en weer. Maar dan duikt hij helemaal onder water.

Ik word meegenomen door de golven. Dit was het dan, denk ik, nu ga ik dood. Maar ik heb geluk en kom weer boven water. Naast me drijft een ton. Daar klim ik in. Het is krap. Mijn voeten hangen in het water. Met mijn armen kan ik roeien. Zo drijf ik rond. Het wordt donker. Het begint te waaien. De golven worden hoger. Ik ben bang. Ik ben helemaal alleen.

De nacht duurt lang. Eindelijk wordt het weer dag. Maar ook weer nacht.